

tænkning. Der burde lægges op til en forenkling.

Men når jeg så har sagt det, så vil jeg også hæfte mig ved de positive ting. Det er godt, at der bliver flere penge til energibesparelser, men det bør altså omfatte hele erhvervslivet. Der er store energibesparelspotentialer at hente i landbrug og handel og service.

Noget negativt i denne pakke er, at der er tilbageskridt, fordi der er lempelser på betaling af rumvarme og lempelser på elforbrug til kontorer. Det synes vi ikke om.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi vil selvfølgelig gå ind i det her arbejde meget positivt, men vi vil arbejde på at få nogle ændringer, og så håber vi på, at regeringen vil være indstillet på, f.eks. når der bliver aftalt nogle internationale CO₂-afgifter, at man går ind i en større revision, en mere omfattende revision end det, der ligger her. Det vil vi se frem til, men vi vil selvfølgelig gerne arbejde positivt med for, at denne pakke også bliver en god pakke og en justering på vejen.

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil lige oplyse om, at jeg taler om L 50, L 51 og L 52.

Så skal lovmøllen sættes i gang igen for at dele afgifter og tilskudslån ud til erhvervslivet, vel at mærke hvis man opfører sig korrekt og artig i henhold til ministerens energisparelære-bog; ellers smækkes kassen omgående i.

Dansk Folkeparti er overordnet bekymret for de mange ministerbemyndigelser, der ligger i forslagene. Jeg regnede da også med, at energireformpartierne får nervøse trækninger, når man tænker på de øjeblikkelige kraftværksproblemer, de problemer, som ligger i elreformen, og det skyldes de mange ministerbemyndigelser, mener Dansk Folkeparti.

Derfor tændes der for den røde lampe hos Dansk Folkeparti, når der skal gives bemyndigelser på vigtige områder til miljø- og energiministeren. Dansk Folkeparti ser relativt positivt på, at der afsættes en ny pulje på 175 mio. kr. til energieffektiviseringer i industrien, men det er ministeren, der suverænt kan afgøre, hvem der skal have del i midlerne.

Jeg vil i den forbindelse gerne spørge ministeren, hvilke kategorier af virksomheder der indgår i Dansk Branchekode 1993, som tilsyneladende skal afgrænse branchetilhørsforholdet.

Der ligger ligeledes en ministerbemyndigelse til at fastsætte minimum- og maksimumgræn-

ser for tilskud til de enkelte projekter. Dansk Folkeparti mener, at kriteriet for tilskudstil-lingen må være de projekter, hvor man får mest energibesparelse pr. krone.

Dansk Folkeparti kan være enig i, at det er en god idé at fjerne bundfradraget i forbindelse med fællesaftaler, de fællesaftaler, der indgås med en branche eller en gruppe af virksomheder, da det hjælper de små og mellemstore virksomheder, men enkeltvirksomheder kan her komme i klemme, og det må vi se på under udvalgsarbejdet.

Dansk Folkeparti finder i øvrigt, at de krav, der stilles til virksomheder i forbindelse med krav om energiledelsessystem, særlige undersøgelser, særlig certificering osv., kan blive et endnu større og mere uoverskueligt bureaukрати, end det nuværende energisyn er.

Dansk Folkeparti frygter derfor, at det vil blive de rådgivende ingeniørfirmaer og andre tekniske eksperter, der kommer til at spise en stor del af tilskudskagen. Dansk Folkeparti mener, at dette bureaukрати indebærer, at mange virksomheder simpelt hen opgiver at få andel i tilskuds- og afgiftsmidlerne. De gider ikke alt det administrative bøvl.

Dansk Folkeparti står fast på, at det eneste, der hjælper erhvervslivets konkurrenceevne, er reelle nedsættelser af de grønne afgifter, uden at de skal en tur over ministerens omkostningskrævende og bureaukratiske skrivebord.

Alt i alt må man sige om disse lovforslag, at man må betegne dem som lovforslag, hvor man fodrer hunden med sin egen hale.

Så vil jeg i øvrigt sige, at bjerget har barslet med en mus set i forhold til de mange ressourcer, der er lagt i den tværministerielle evalueringssrapport af grønne afgifter og erhvervene. Forenklinger af hele afgiftssystemet i disse love er desværre reduceret til småtingsafdelingen.

Ifølge lovforslag nr. L 53 skal der ske en række ændringer af proceslisten i forbindelse med CO₂-afgiften og nogle afgrænsninger med hensyn til rumvarme. Procesforslaget medfører en lettelse for erhvervene på 8 mio. kr., og væksthugartnerierne får også en lille luns.

Men så er der dét med tømælken: De får ikke en luns, tværtimod, de får en stramning på 2 mio. kr. Jeg har indtryk af, at der føres en retssag i øjeblikket, som jeg ikke ved hvad går ud på, men det er vist et fortolkningsspørgsmål.

Alt i alt medfører disse forslag et provenutab på ordningerne på omkring 23 mio. kr. Om så